

להודיע

לוח המודעות דקהלנו

ישיבת בין הזמנים

בחורי קהילתנו המסולאים בפז מתבקשים לעקוב אחרי ההודעות בקווי הכינוסים ובקו קהלנו בדבר הרישום לישיבת בין הזמנים ולהרשם בזמן.

אפיית מצות חבורה

בעז"ה כמידי שנה מתקיימת אפיית מצות חבורה בפיקוחו של מורנו רה"י הגרנ"ח שליט"א כל המעוניין להשתתף באפיית המצות יש להרשם מראש ע"י השארת הודעה בשלוחה 0 בתפריט הראשי בקו קהלנו ובעז"ה ישובו אליכם בהקדם.

מאמרים לפרי צדיק

לקראת ההו"ל של קובץ פרי צדיק היוצא כפעם בפעם הננו להודיע כי כל מי שיש בידו מתורת רבותינו מצוקי ארץ גאוני התימן וכן צילומי כת"י ודברים מיוחדים מגנזי רבותנו או מעשיות הוד והנהגות מזקני התורה אם יוכל להעבירם למערכת ההו"ל פרי עץ חיים ע"י שיפנה להרה"ג יצחק שלום מדמון שליט"א בפלא' שמספרו 0548474510 או להשאיר הודעה בתפריט הראשי בקו קהלנו.

ברכת האילנות

מעמד ברכת האילנות ברוב עם בהשתתפות רבני קהילתנו ורבני הישיה"ק יתקיים בעז"ה ביום חמישי א' דניסן לאחר תפילת השחר ברוב עם בהיכל ביהמ"ד.

לבו חזו מפעלות

הדעה והדיבור

רבנו רה"י המארי שליט"א

שבת קדש

כל מי שיראה בזה"ק את הפלגת הרוממות של סעודות שבת, אי אפשר שלא להתרגש, עד כמה נשגבה היא קדושת סעודות השבת, עד שהזה"ק מפליג מאד ואומר (יתרו פח). ועל דא בעי בר נש לאתענגא תלת זמנין אלין דהא בהא תליא מהימנותא דלעילא בעתיקא קדישא ובזעיר אנפין ובחקלא דתפוחין ובעי בר נש לאתענגא בהו ולמחדי בהו, ומאן דגרע סעודתא מנייהו אחזי פגימותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש סגי, בגיני כך בעי לסדרא פתוריה תלת זמני מכל עייל שבתא ולא ישתכח פתוריה ריקניא ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא ובהאי מלה אחזי ותלי מהימנותא לעילא. וכו' עכ"ל.

ועוד בזה"ק (יתרו פח): מהו שבת, שמא דקודשא בריך הוא שמא דאיהו שלים מכל סטרוי, אמר רבי יוסי ודאי כך הוא, ווי ליה לבר נש דלא אשלים חדוותא דמלאך קדישא, ומאן חדוותא דליה, אלין תלת סעודתי מהימנותא סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא מכל סטרוי, כו'. עכ"ל. מובא בבני יששכר לפרש את דברי הזה"ק "שבת שמא דקוב"ה שמא דאיהו שלים מכל סטרוי" וכתבו דאם תכפיל שם הוי' ב"ה עשרים ושבע פעמים כנגד כ"ב אותיות ומנצפך, שכל אחד מהם הוא שם הוי', הרי מספרו שבת. ובספר סידורו של שבת כתב שז"ך פעמים זה כנגד פעמיים י"ג ואחד באמצע. ש"י"ג הוא היחוד, ולכן כשיש י"ג מכאן וי"ג מכאן ואחד באמצע זהו הז"ך, שמכפילים בו שם הוי' בז"ך פעמים הרי זה שבת. שמא דקוב"ה שהוא שלם מכל צדדיו. ובגמ' (שבת קיט:) אמר רבי אלעזר לעולם יסדר אדם שלחנו בערב שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית. ואמר רבי חנינא לעולם יסדר אדם שלחנו במוצאי שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית. עכ"ל. היינו צריך לסדר השולחן בכבוד, אפילו שאוכל רק כזית, והכל לכבודה של השבת קודש. אבל אם נבחון את הסעודות שבת בזמנינו,

בטאון קהל הקודש
עץ חיים – עטרת יחיא בארה"ק

גליון י"ח
פרשת ויקהל
פקודי

דעת ליודעך

דבר המערכת

והודעתם את הדרך

בגליון הקודם הבאנו בכאן מעט מהכאב העצור בכל מי שזוכה ולו במעט ללכת בדרכי אבות בראותו את אסופת ההשקפות והדעות והדרכים בעבודה הנפוצים ע"ג מבוואות בתי הכנסת די בכל אתר ואתר בדמות גליונות מאירי עיניים אך מוציאים ישן מפני חדש בדרכים אשר לא שערם אבותנו.

וכעת נעבור לדרך המסורה בידנו מקדמונו ונפרוט כפי מה שיוכל המדור הלזה להכיל את אותם המעלות אשר מזוגות בה במידה זו

תחילה יסוד כל האמונה באמיתות התורה הקדושה היא בכך שאין אדם מוריש שקר לבנו ומכך שאדם הוריש לבנו את האמונה באמיתות התורה שאותה קיבל מאביו ואביו מאביו עד מעמד הר סיני ממילא אם אדם ישנה ולו במעט מדרך אבותיו בבחינת שקר נחלו אבותינו ולא זו הדרך א"כ - אם דרך המסורה מדור דור בעבודת ה' יתברך ויסודותיה בסמיכות למעמד הר סיני לא נכונה איך יכוננו דרכים בעבודת ה' וקיום התורה כשלא ברור אם מעבירה צדקו ח"ו – לשיטת השיטות המיוחדות.

ועוד רווח יש לו לאדם מהמשך הדרך המסורה בידו היא כי לעת שטף מים רבים אם אליו יגיעו ולעת משבר לו תבא יחזק לבו בהיותו ממשיך הדרך וחוליה בשרשרת לא כי אדם המחפש בטובו בכל יום שיטה ובין השיטין יפול פעם אחת ולא קם כצדיק בז' פעמים כי לא יגבה לבו בדרך אשר חידש ולא יכאב עליו לבו אם יפול גם לא תאבל נפשו אם ימעד שאין הוא כבן לגדול וחשוב שגדולה הבושה אלא סתם אדם פשוט ואף אם אביו או זקינו ממעניקי חמה היו מ"מ לא יחשבו בפניו ואפי' לא כנבלי חרס לאחר שנהפכה שיטתם ע"י בניהם ולעת הזאת לא יחשבו למאומה....

וה' ינחנו בדרך נכון אכ"ר

קו קהלינו:
03-717-44-55
להישיאר מחובר

המירל:

מערכת פרי עץ חיים

שע"י המרכז העולמי קהל עץ חיים עטרת יחיא בארה"ק לתגובות, הערות והארות וכן למשלוח חומרים לבטאוננו יש להשאיר הודעה בשלוחה 96 בקו קהלנו © כל הזכויות שמורות

ולפי שהמודה בע"ז ככופר בכל התורה כולה, הוצרך לתקן ב' דברים שהם שקולים ככל התורה כולה, שהוא השבת, שהשומר שבת כאילו שומר כל התורה כולה, וכן עשיית המשכן.

והנה, התחיל ואמר: "ששת ימים תעשה מלאכה", שיעשו המשכן ששת ימים, ולכן אמר לשון ציווי, שהזהירם בזה על מלאכת המשכן, ואמר: "תיעשה" ולא אמר "תעשה", לרמוז שתיעשה מעצמה, כמ"ש רז"ל על פסוק: "והבית בהבנותו". ובוזה: "וביום השביעי יהיה לכם קדש", דכיון שאתם מתקדשים גם בששת ימי החול במעשה המשכן, בודאי בשבת יהיה בכם תוספת קדושה ונשמה יתירה, וזה שאמר הכתוב: "וביום השביעי יהיה לכם קדש" עכ"ל {האר"י}.

ועתה מוסיף הרב על דבריו לרמוז ענין זה בפסוק עצמו וז"ל: "ואפשר, כי הנה אם תחשוב "ויקהל משה", בגימטריא "הדעת טוב", הוא רמז למ"ש, שהקהיל אותם משה אל הדעת, דהוא יסוד דאבא דאיקרי טוב ואיקרי דעת. וגם "ויקהל משה", גימטריא "מלכות", ר"ל, שבעשיית העגל פגמו בה, ולפיכך צוה להן על המשכן שהוא בסוד המלכות, וכן בשמירת השבת שהיא בסוד שבת כלה מלכתא, לתקן מה שפגמו בה, וכאשר גמרו עשיית המשכן, אז נגמר פגם המלכות, ואז נאמר: "ותכל כל עבודת". והנה נמצא ב' תיבות: "ותכל כל" גימטריא מלכות ויותר י', לרמוז לך שכיון שגמרו עשיית המשכן, אז נשלמה המלכות בכל י' ספירותיה, ונתקן הכל ואשתכח חדוא לעילא ולתתא, ועל ההוא איתאמר ישמחו השמים ותגל הארץ". ועתה איכא למרמוז, בתיבת "תיעשה" שהיא גימטריא "הפת" ויותר שי"ן, היינו שבת, ר"ל, שאם אתה תזהר בעונג שבת, הנה פתך מצויה ומרווחת כל ששת ימי המעשה ודו"ק" עכ"ל. {מחמדי שמים}

נחמת ישראל

"ואש תהיה לילה בו" {מ', ל"ח}

במדרש הגדול ביאר, כיצד ניחם הענן את ישראל מהאש שראו, וז"ל: "כיון שראו ישראל עמוד הענן שוכן על המשכן, שמחו ואמרו: עכשיו נתרצה בנו הקדוש ברוך הוא. וכיון שהיה בלילה, ירד עמוד האש וסבב את המשכן, היו רואין אותו כלו שלהבת אש - התחילו מצטערין ובוכין ואומרין אוי לנו! לריק יגענו! מה שעשינו והגדלנו [כל מלאכת המשכן שטרחנו בו הרבה] נשרף לשעה [קלה]! השכימו בבקר וראו [ישראל] עמוד הענן מקיף אותו מיד שמחו שמחה יתרה ואמרו: עדות זו לכל באי העולם, שאם ירצו לעשות כזה, אינן יכולין. וכל כך למה [עשה להם הקדוש ברוך הוא נסים אלו של עמוד ענן ביום ואש בלילה]? [אלא] מרב חבתו של הקדוש ברוך הוא בישראל. וכן הוא אומר: "בצלו [בצל ענני הכבוד] חמדתי וישבתי, ופריו מתוק לחכי" [שיר השירים ב' ג']" עכ"ל.

סדר יומו של רבינו מהר"ח נסאור

"את יומו החל בחצות הלילה, אז לימד גמרא עד תפילת שחרית, בשיעורים אלו היה מסיים את הש"ס כל שנה. לאחר פת שחרית לימד את הרמב"ם ופוסקים בעיון במשך כשלוש שעות. לאחר מכן לימד תינוקות של בית רבן עד מנחה ומכך היתה פרנסתו. לאחר תפילת שחרית היה שב לביתו לאחר יגיעה ועמל של הרבצת תורה מחצות לילה הקודם, ואז היו נאספים לביתו בחורים צעירים ולומדים לפניו, ורבינו היה יושב על מיטתו, ראשו נשען על הקיר וכך היה מקשיב ללימודם, מתקנם ומיישב קושיותיהם. אחר שסיימו, היה ישן ארבע שעות או קצת פחות. גם שינה זו לא היתה בשכיבה אלא היה יושב על המיטה ונשען על הכר שהיה סמוך לקיר, וכך היה ישן את שינתו הקצרה עד חצות. בשעה זו היה בא תלמידו הרב שלום אפרים כהן זצ"ל, ודופק על דלת ביתו להעירו. מיד היה מתגבר כארי וקם בזריזות, ולא עברו יותר מחמשה רגעים וכבר ראו אותו יורד מביתו והולך בזריזות למסור את שיעורו הקבוע. פעמים היה רואה אותו תלמידו, שטרם הגיעו אליו כבר היה בדרכו לבית המדרש. רבינו היה מגיע הראשון לבית המדרש, ויושב וגורס את הגמרא לבדו, וכשהגיעו התלמידים היה מתעורר כארי, מזדקף ולומד בקול בחשק ובשמחה.

וכך חוזר חלילה מידי יום ביומו ללא שום הפסקה, אפילו לכתוב את חידושיו לא היה לו זמן, כי במשך כל היום עסק בהרבצת תורה. רק בימי ששי, בשעה שהכל מתכוננים לשבת היה רבינו מתבודד בחזר שבביתו ומעלה על הכתב את חידושיו.

בליל שבת קודש היו כל בני ישראל אשר בתימן משכימים קום לעסוק בתורה. המקדימים היו באים לבתי המדרש עוד קודם חצות לילה. אמנם בישיבת "בית אלשיך" בה היה רבינו מוסר שיעורים בגמרא בלילות, נהגו בליל שבת לעסוק בקריאת תהילים ואמירת בקשות מתוך השתפכות הנפש ודמעות במעמד מרומם שאי אפשר לתארו בכתב. רבינו שרצה לעסוק בתורה שבע"פ, קבע את מקומו בלילי שבת בבית הכנסת אלשרעבי, ושם היה מלמד משנה, {מחמת כי בשבת היו באים כל הציבור ללמוד ומהם שלא הורגלו בלימוד הגמרא}, ברוב עם הדרת מלך עד תפילת שחרית.

הצלחה כבירה למגבית שע"י ת"ת עץ החיים

במוצאי שושן פורים העצל"ט נאספו כלל כספי המגבית השנתית של ימי הפורים שנערכה ע"י כלל בחורי קהלנו לטובת ת"ת עץ החיים שבהכוונת רבני קה' הק' וברכו על המוגמר מתוך שירה והודאה להשי"ת.

ברכת מזל טוב

ברכת מזל טוב נשגר בזאת קמי ידידנו הרה"ח והמופלג המוסר נפשו יומם וליל למען כלל מפעלות קה' הק' ה"ה מנהל קהלנו הר"ר מרדכי מינצברג שליט"א לעת בא נכדו בכורו בעול התורה והמצוות בשעטו"מ יה"ר מלפני אבינו שבשמיים שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה מכלל יו"ח אכ"ר.

שמחת פורים בהיכל בית מדרשנו

מתוך רגשי שמחה וצהלה דקדושא התקיימה שמחת הפורים בהיכל בית מדרשנו כשאת קריאת המגילה ברוב עם קרא מורנו רה"י הגרנ"ח שליט"א ובעצם היום הקדוש נתקבצו הציבור הקדוש לסעודת משתה ושמחה כדת המלך

המשך נחל עדניו

לפני קריאת התורה יצאו רוב המתפללים לטעום דבר מה לאחר שעות ארוכות של לימוד לפני התפילה, אך רבינו עם חלק מהציבור נשארו בבית הכנסת, ובזמן זה היה רבינו מוסר שיעור במדרש עד שוב המתפללים.

בחצות היום היה חוזר רבינו לבית המדרש ללמוד וללמד במשך כארבע שעות כפי סדר הלימוד הנהוג ביום השבת. תחילה למדו הציבור יחד תיקוני הזוהר, ובסוף למדו פירוש רש"י על פרשת שבוע, וברוב הזמן שבאמצע לימד רבינו גמרא ושלחן ערוך עם שתילי זיתים.

תלמידיו העידו כי לא הפסיד עת אחת מעיתות הלימודים בישיבה, אף בהיותו חולה או בשעת דוחק ועוני גדולים. כך היו סדרי ימיו ולילותיו של רבינו, הן בשבת ובין בחול, מלאים בלימוד והרבצת תורה במשך שנים רבות, ללא שום הפסקה למנוחה או בין הזמנים וכדו'.